

vault den onderprefect en den maire met twee der gedeballooteerde commissarissen ten eten. Aan zijn chef stelde hij ten aanzien der societeiten drie punten voor:

1. Afschaffing der ballotage. 2. Als lid worden zij aangenomen die door drie of zes leden voorgesteld zijn. 3. De ambtenaren in het decreet „sur la préséance” genoemd, zijn krachtens hun betrekking eereleden der societeiten.

Wilden de societeitsbesturen hieraan niet voldoen, dan wilde De Marivault ze opheffen.

Tegen De Marivault werden tot zelfs bij den stadhouder Lebrun klachten over zijn handelwijze in zake de societeiten ingebracht, zoodat hij zich in een brief zoo goed en zoo kwaad als het ging bij Lebrun moest rechtvaardigen. Hij deed volgens dit schrijven niets dan „se conformer rigoureusement aux intentions de Sa Majesté et d'éviter toute démarche qui pourrait les contrarier”; tot slot verzocht De Marivault Lebrun zijn gedrag bij den Keizer in het ware licht te willen stellen. In deze zaak kreeg hij geen gelijk, alles bleef zooals het was en de Fransche politie en belasting-ambtenaren bleven buiten de societeiten.

Toen in het begin van het jaar 1813 het Fransche leger weer opnieuw uitgerust moest worden, kwam De Marivault op den inval ook de societeiten daarin te doen bijdragen. Met de societeit de Harmonie, die bij de anderen de Politie-societeit heette, gelukte dit het eerst. De secretaris van De Marivault, Van den Ende, had op zijn last aan het bestuur geschreven; wel stribbelde dit eerst tegen, daar het al mede betaald had aan de 50 uitgeruste ruiters door de stad aangeboden en er zooveel armoede en ellende heerschte, waaraan men zijn goedgeefsheid beter kon besteden. De Marivault liet intusschen den commissaris der societeit, Ooms, bij zich komen en wist hem door bedreigingen over te halen een inschrijving voor 180 paar schoenen voor de leden der societeit te openen. De meeste leden wilden niet betalen en zoo moest de kas der societeit het ontbrekende bijpassen. De Marivault gaf zijn lezing over dit geval aan den prefect. Hij prees zeer de bereidwilligheid van het bestuur der Harmonie om iets voor het leger te doen en berichtte bovendien, dat ook de leden persoonlijk giften wilden doen en vroeg den prefect